

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010212
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2516010212.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Frencziovej, v trestnej veci proti obžalovanému F. L., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.10.2017, č. k. 8T/38/2016-127, na neverejnom zasadnutí dňa 22.2.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného F. L., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.10.2017, č. k. 8T/38/2016-127 bol obžalovaný F. L. uznaný za vinného, že

dňa 11.3.2016 v čase o 19:32 hodine v Piešťanoch na ulici Žilinská cesta číslo 10 v obchodnom dome Billa, prevádzka 205, bez zaplatenia prešiel cez pokladňu z úmyslom nezaplatiť za tovar, ktorý v predajni odcudzil, a to 2 ks fliaš Whisky Ballantrains v hodnote 27,98 eur, 1 ks kartónová krabica s fľašou Whisky Chivas Regal v hodnote 34,90 eur a 1 ks kartónová krabica s fľašou Metaxa 5 ? v hodnote 16,90 eur, čím spôsobil poškodenej spoločnosti BILLA, s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037 škodu krádežou vo výške 76,87 eur,

pričom obžalovanému bola dňa 7.1.2015 rozhodnutím príslušníka Obvodného oddelenia PZ Trnava uložená bloková pokuta vo výške 30 eur blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 12011028 za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch a taktiež bol už za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/10/2016 zo dňa 18.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.1.2016,

teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho súd na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 0T/47/2016 zo dňa 2.10.2016. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodenej spoločnosti BILLA s.r.o., so sídlom Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037 škodu o výške 76,87 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a to písomným podaním zo dňa 23. 10. 2017, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Piešťany dňa 25. 10. 2017. Obsahom tohto odvolania je námietka obžalovaného, že jeho zdravotný stav sa zmenil a vo svojom podaní cituje

ustanovenie právneho predpisu, ktoré upravuje možnosť podania žiadosti o premiestnenie odsúdeného do iného ústavu. Ďalej uviedol že má 1 disciplinárny trest a žiada, aby súd jeho žiadosť prehodnotil a zaujal stanovisko. Z pohľadu odvolacieho súdu, obsah tohto podania nie je celkom zrozumiteľný, ale pri jeho výklade v prospech obžalovaného, ho možno chápať ako odvolanie proti výroku o treste, respektíve spôsobu jeho výkonu. Obžalovaný doručil tunajšiemu súdu dňa 28. 11. 2017 ďalšie písomné podanie, nazvané „odvolanie voči rozsudku č. k. 8T/38/2016“, v ktorom uviedol, že podáva odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 8T/38/2016 - 127 voči súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne a ďalej uvádza kvôli zdravotným dôvodom, ktoré sa počas jeho trestu zmenili.

Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal.

Na verejnom zasadnutí, ktoré nariadil odvolací súd na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného, obžalovaný uviedol, že jeho odvolanie smeruje voči výroku o treste a viac k svojmu odvolaniu nechce nič dodať. K svojmu zdravotnému stavu uviedol, že má hepatitídu, bolo mu v noci zle, vracal v noci nespál. V súvislosti so svojimi zdravotnými problémami nebol ošetrovaný, ani o to nežiadal. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, keďže považuje prvostupňové rozhodnutie za zákonné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Na základe odvolania obžalovaného bolo predmetom odvolacieho prieskumu rozhodnutie okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré sa týka napadnutých výrokov, vyplýva že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd obžalovanému súd ukladal trest odňatia slobody, nakoľko má za to, že iný druh trestu by nevedol k náprave obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťal majetkovej trestnej činnosti, keďže v priebehu prvých 10 mesiacov roku 2016 sa dopustil až štyroch krádeží, hoci už bol za taký čin postihnutý, resp. odsúdený. S prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Pezinok vo veci 0T/47/2016 a čas spáchania skutku, za ktorý bol týmto rozsudkom obžalovaný uznaný za vinného, bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest vo vzťahu k trestu uloženého mu v trestnom rozkaze Okresného súdu Pezinok sp.zn. 0T/47/2016 zo dňa 2.10.2016, ktorý bol obžalovanému toho istého dňa aj doručený a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2016, a to v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko súd odsudzoval páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa doručený trestný rozkaz za iný jeho trestný čin. V tejto trestnej veci obžalovaný skutok spáchal 11.3.2016, pričom k doručeniu trestného

rozkazu vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn OT/47/2016 prišlo dňa 2.10.2016. Hoci obžalovaný spáchal vo veci Okresného súdu Pezinok OT/47/2016 ako aj v tejto trestnej veci ten istý trestný čin, nejde o pokračovací trestný čin, nakoľko za skutok v danej trestnej veci mu bolo oznámené vznesenie obvinenia dňa 4.8.2016, preto sa skutok z 30.9.2016 vo veci Okresného súdu Pezinok OT/47/2016 posudzuje ako nový skutok.

Vo vzťahu k odsúdeniu súdom v Rakúsku súdom Landesgericht Korneuburg, rozhodnutím z 21.12.2016, právoplatným 21.12.2016, kde za krádež zo dňa 24.10.2016 bol obžalovanému uložený trest vo výmere 10 mesiacov, súd neukladal súhrnný trest s poukazom na ustanovenie § 42 odsek 3 Trestného zákona. Okresný súd tak ukladal súhrnný trest len vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému v trestnom rozkaze Okresného súdu Pezinok č.k. OT/47/2016 zo dňa 2.10.2016, ktorý bol obžalovanému toho istého dňa aj doručený a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2016, a kde mu bol uložený trest podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Trestného zákona odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal dva prečiny.

Pri určovaní výmery trestu okresný súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný vo vzťahu k obojm trestným činom viny priznal a čin úprimne oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko už bol za trestný čin odsúdený, pričom prihliadol len na tie odsúdenia, ktoré nie sú súčasťou skutkovej podstaty trestného činu, teda za ktoré nebol v posledných 24 mesiacoch odsúdený, a to konkrétne na odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. 1T/3/2000 zo dňa 6.10.2000. V danom prípade je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký, preto súd ukladal obžalovanému trest v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. Súd uložil obžalovanému súhrnný trest vo výmere 10 mesiacov, prihliadnuc na predchádzajúce odsúdenie vo výmere 6 mesiacov, pričom pri výške trestu zohľadnil výšku spôsobenej škody v oboch prípadoch ako aj pohnútku, kedy páchatel v jednom prípade od cudzil len drahší alkohol. S ohľadom na celkovú výšku škody v oboch skutkoch, ktorá nepresahovala 100 eur, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že oba skutky boli spáchané v skúšobných dobách predchádzajúcich odsúdení, súd ukladal obžalovanému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, nakoľko má za to, že vo vzťahu ku spáchaným skutkom bude uložený trest pre jeho nápravu dostatočný, i s prihliadnutím na to, že u predchádzajúcich podmienene odložených trestov sa bude rozhodovať o tom, či tieto vykoná.

Vo vzťahu k spôsobu výkonu uloženého trestu okresný súd uviedol, že obžalovaného zaradil podľa § 48 odsek 2, písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, keďže obžalovaný bol naposledy u odsúdení, ktoré nemá zahladené, vo výkone trestu odňatia slobody do 1.6.2001 vo veci Okresného súdu Piešťany 1T/3/2000. Čo sa týka trestu vykonaného v Rakúsku, tak tam bol odsúdený vo výkone trestu, až po spáchaní skutku v tejto trestnej veci, ktorého sa dopustil dňa 11.3.2016.

Takýto trest súd považoval okresný súd za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak na generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.

Po preskúmaní správnosti napadnutých výrokov, dospel odvolací súd k záveru, že tieto sú vecne správne, zákonné a boli prijaté v konaní, ktoré bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky zákonné náležitosti uvedené v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Okresný súd zrozumiteľným spôsobom uviedol skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, rovnako uviedol výpočet dôkazov, o ktoré oprel skutkové zistenia týkajúce sa napadnutých výrokov. Z odôvodnenia potom možno celkom zrozumiteľne zistiť, akými úvahami sa okresný súd spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania a pri vytvorení záverov, ktoré sa premietli do výrokov napadnutých odvolaním.

Dokazovanie bolo vykonané v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie o treste a spôsobe jeho výkonu. Vykonané dôkazy boli zhodnotené správnym spôsobom a okresný súd z ich zhodnotenia dospel k správny právny záverom. V stručnosti možno teda zopakovať, že za trestnú činnosť, pre ktorú je obžalovaný aktuálne trestné stíhaný, ako aj za trestnú činnosť, za ktorú bol skôr odsúdený v konaní Okresného súdu Pezinok, vedenom pod spisovou značkou OT/47/2016, bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody a to podľa zásad o ukladaní úhrnného trestu, uvedených v ustanovení § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, tento možno charakterizovať ako nízky, keď trest bol uložený blízko dolnej hranice zákonne určenej trestnej sadzby. V tomto smere okresný súd správne uplatnil zásadu proporcionality trestu a to najmä vo vzťahu k škode, ktorá bola touto trestnou činnosťou

spôsobená tak, ako to podrobne uvádza okresný súd vo vyššie citovanej v časti odôvodnenia svojho rozsudku. Rovnako aj určenie spôsobu výkonu tohto trestu, teda zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedá zistenému skutkovému stavu a správnej aplikácii ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

V ostatnom odvolací súd poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, bez potreby jeho opakovania.

Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k uloženému trestu a spôsobu jeho výkonu boli malo konkrétne a nebolo celkom zrejmé, čoho sa obžalovaných dovoľáva.

Pokiaľ namieta svoj zlý zdravotný stav, tak táto otázka nemá, podľa názoru odvolacieho súdu, žiadny relevantný vplyv na učenie výšky trestu, ani na spôsob jeho výkonu.

Tak ako tunajší súd už vyššie uviedol, uložený súhrnný trest odňatia slobody sa pohybuje v blízkosti minimálnej výmery trestu, uloženého v rámci stanovenej trestnej sadzby.

Rovnako zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, je tým najpriaznivejším možným rozhodnutím o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

S ohľadom na skutočnosť, že obžalovanému je ukladaný súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú už bol vyššie citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, nebolo možné obžalovanému uložiť, pokiaľ ide o druh trestu, miernejší trest ako nepodmienečný trest odňatia slobody, pri rešpektovaní ustanovenia § 42 ods. 2, druhá veta Trestného zákona. Uložený trest odňatia slobody je tak, pokiaľ ide o jeho druh, výšku, ako i spôsob výkonu, trestom zákonným a spravodlivým.

S poukazom na vyššie zistené skutočnosti a závery, odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.